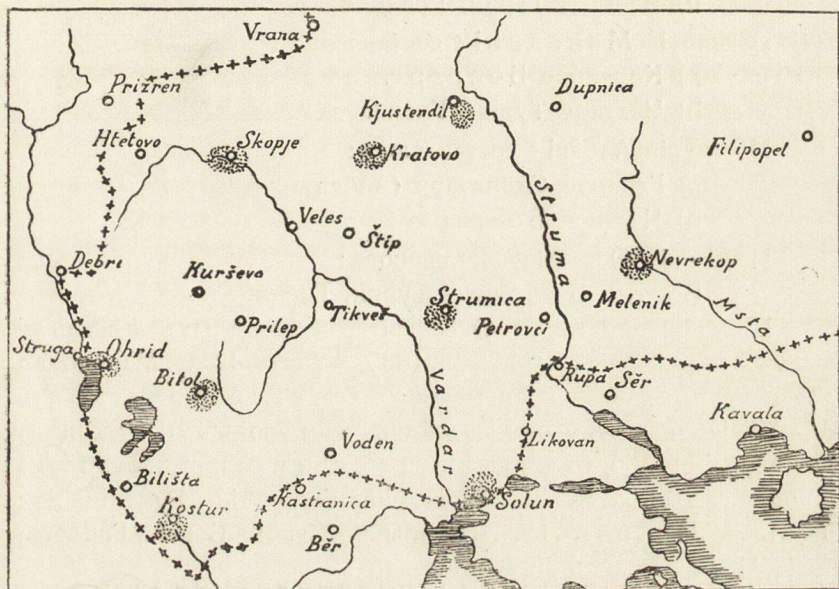

Нишъ, който остава въ българскитѣ прѣдѣли, минава Българска-Морава, върви край нейния западенъ брѣгъ и, като оставя Враня въ Българско, върви западно по Шаръ и на югъ отъ Призрѣнъ слиза по вододѣла на р. Дринъ до Дебъръ, върви по рѣката до изворитѣ ѝ отъ Охридското езеро, продължава на югъ отъ езерото, като включва градоветѣ Билища и Костуръ. Южната линия е по-малко проучена. Тя обгръща Влахо-кисура, изключвава голѣмото българско село Катраница и берскитѣ български села, слиза до Солунъ, минава на сѣверъ прѣзъ Нѣгованъ, Рупелъ, отдѣто върви на изтокъ до Места и пр. Гл. слѣдващата карта:

Изводъ отъ етнографската карта на Шафарика, 1842 г.

1829—1838 г.

№ 111.

Български земи.

Първиятъ руски учень, който посѣти български земи и написа редъ съчинения, съ които да запознае руситѣ съ българския народъ, съ неговата история, езикъ и възраждане, бѣше Юри Ивановичъ Венелинъ. Въ всичкитѣ си трудове нелинъ признава, че българското племе съставя мнозинството на населението въ Дунавска България, въ Тракия и въ Македония.

Въ първото си съчинение — Древниѣ и нинѣшниѣ Бол-